

државних функција. Уставни суд је сматрао да дужи негативан утицај изузетно тешке економско-финансијске ситуације, која се јавила крајем 1999. године, на прикупљање и извршење државног буџета, треба оценити као чињенично стање које законодавац не може занемарити.

У својој одлуци од 23. априла 2002. године, Уставни суд је, приликом испитивања критеријума за израчунавање једне од додељених државних пензија, формулисао доктринарни став да се законским прописивањем врсте пензија, лица која полажу на њих право, основе за доделу и исплату пензија, услова и висине пензија, успоставља и обавеза државе да поштује уставне принципе о заштити легитимних очекивања и правне извесности у области одржавања пензионих односа. У овој одлуци, Уставни суд је по први пут изразио став да је на прописану законску регулативу могуће усвојити амандмане који се неповољно одражавају на одржавање пензионог фонда, и то једино ако се јави посебна ситуација у држави и само када је то неопходно да би се заштитиле друге уставне вредности. Такви амандмани могу се увести једино законом, водећи рачуна да се не крши Устав.

Апелациони суд Литваније, одлучујући о питањима повезаним са досуђивањем штете нанете од стране судија због незаконитог смањења накнада, одредио је вештачење да би се проценила економска ситуација у Литванији. Вештаци су установили да је тешка економска ситуација у држави отпочела 1999. и трајала до 2003. године. Апелациони суд Литваније је, *inter alia*, сматрао да се од 2003. године ситуација у држави поправила, и да неукладање економских мера од тог тренутка (у овом случају – оних које се односе на смањење зарада), од стране државе, представља кршење принципа привремености таквих мера.

У својој одлуци од 13. новембра 2007. године, Уставни суд је констатовао да је ова одредба, Уставног суда, примењива не само на 1999. годину, већ и на 1998. годину као и период 2000-2001. године; тешка економско-финансијска ситуација се прилично дуго неповољно одражавала на прикупљање и извршење државног буџета, као и на извршење других финансијских обавеза државе. Уставни суд је више пута изразио став, између осталог и у својој одлуци од 6. фебруара 2012. године, да се државне пензије, које нису директно наведене у Уставу, разликују по свом карактеру и природи од пензија социјалног осигурања; оне се додељују лицима због службе или заслуга према држави Литванији и исплаћују се из државног буџета; примање ових пензија није повезано са доприносима за пензије социјалног осигурања утврђене висине, већ са одговарајућим статусом лица (служба, заслуге или друге околности од којих додела државних пензија зависи); дискреционо право законодавца, приликом успостављања додељене државне пензије, шире је него приликом регулисања других пензија, које су директно наведене у Уставу.

У својој одлуци од 25. новембра 2002. године, доноси одлуку о